

В умовах недостатнього рівня розвитку реального сектору важливо надавати пріоритет сфері матеріального виробництва, що забезпечує створення необхідної матеріальної бази для економічного розвитку. Надалі, з метою розширення економічної активності з позицій попиту, можливе посилення обсягів кредитування у сферах споживання та обігу. Для сучасного стану розвитку української економіки надзвичайно актуальне збільшення обсягів кредитів, котрі б спрямовувались у сфери виробництва та споживання [3].

Механізм дії каналу банківського кредитування ґрунтується на розширенні можливостей кредитної системи країни, що виступає каталізатором формування додаткової пропозиції кредитних ресурсів. Це, своєю чергою, вплине на рішення позичальників про можливість залучення додаткових коштів та кредитних установ для задоволення цього попиту. Формування каналу банківського кредитування найбільш притаманне для економіки, де банки є основним джерелом залучення коштів для підприємств.

Література

1. Кредитование и риски / Денисенко М. П., Домрачев В. М., Кабанов В. Г., Игнатенко А. В., Чигирин К. А. – К.: Изд. дом «Профессионал», 2008. – 480 с.
2. Євтух О. Т. Кредит як соціально-економічне явище / О. Т. Євтух // Вісник НБУ. – 2006, № 4. – С. 44-49.
3. Денисова И. А. Кредитный канал воздействия денежной политики на реальный сектор. Роль взаимных платежей предприятий в промышленности // Российская программа научных исследований: Науч. доклад № 99/12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.eerc.ru/default/download/creator/working_papers/file/ed0592b8a731ca3f80dc9a313b43516e7fc51e2.pdf.

УДК 336.64

ЧЕРНИЧКО Т. В.

д.е.н., професор

ШЛАПАК М. О.

Мукачівський державний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ

«ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ»

Аналіз дефініцій фінансового планування свідчить про відсутність єдиного наукового підходу щодо визначення поняття «фінансове планування». Так, фінансове планування, на думку Р. А. Слав'юка, є визначальним елементом бізнес-плану в ході обґрунтування інвестиційних проектів, управління поточним і стратегічним станом фінансової діяльності підприємства [1, с. 117]. Сутність фінансового планування полягає, на думку науковця [1, с.

168], в тому, що «... фінансове планування являє собою розрахунок обсягів фінансових ресурсів за джерелами формування і напрямками використання у відповідності з виробничими і маркетинговими показниками підприємств на плановий рік».

Водночас, В. М. Гриньова і В. О. Коюда розглядають процес фінансового планування як інструмент розроблення фінансового плану – перспективного узагальнюючого документу, який відображає джерела фінансування господарських цілей, заходів забезпечення фінансової стійкості та збільшення ринкової вартості підприємства [2, с. 67].

Л. М. Павлова зауважує, що фінансове планування – процес обґрунтування шляхів досягнення підприємством певних економічних показників, а фінансовий план – фінансовий документ, який уособлює взаємозв'язок планованих показників, узагальнює наявні ресурси та забезпечує відтворювальні процеси грошового капіталу [3, с. 35].

Взаємозв'язок фінансового планування з планами інших підрозділів, відзначає Е. Гринолл, забезпечує бізнес-план на перспективний період, який характеризується конкретними фінансовими показниками та інтегрує плани всіх підрозділів підприємства з метою досягнення визначених завдань [4, с. 28].

А. М. Ковальова, М. Г. Лапуста, Л. Г. Скамай наголошують, що фінансове планування це – процес обґрунтування системи фінансових планів і планових показників забезпечення розвитку підприємницької діяльності підприємства необхідними фінансовими ресурсами [5, с. 74]. Автори вважають, що фінансове планування – це процес розробки системи фінансових планів і планових (нормативних) показників щодо забезпечення розвитку підприємницької діяльності фірми необхідними фінансовими ресурсами у майбутньому періоді [5, с. 176].

В. С. Марцин трактує поняття фінансового планування як процес визначення фінансових цілей, встановлення їх відповідності поточному фінансовому стану підприємства та формулювання послідовності дій, спрямованих на досягнення поставлених цілей [6, с. 22].

Партій Г. О. і Загородній А. Г. стверджують, що «... фінансове планування – це розроблення системи фінансових планів за окремими напрямками фінансової діяльності підприємства, які забезпечують реалізацію його фінансової стратегії у плановому періоді» [7, с. 86].

Отже, *фінансове планування* виступає необхідним інструментом розширення обороту виробничих фондів, забезпечення платоспроможності та фінансової стійкості підприємства. Фінансове планування є необхідним для фінансового забезпечення розширення кругообороту виробничих фондів, досягнення високої результативності виробничо-господарської діяльності, створення умов, які забезпечили б платоспроможність та фінансову стійкість підприємства.

Ринок висуває високі вимоги до якості фінансового планування, оскільки нині за негативні наслідки своєї діяльності відповідальність нестиме само підприємство. За нездатності своєчасного врахування несприятливої ринкової кон'юнктури підприємство може навіть стати на шлях банкрутства.

Фінансове планування – діяльність, пов'язана з управлінням фінансами та спрямована на забезпечення стійкого фінансового стану і підвищення рентабельності підприємства. Об'єктом фінансового планування виступають фінансові ресурси, що утворюються в процесі розподілу і перерозподілу валового внутрішнього продукту.

Фінансове планування, на нашу думку, покликане виконувати такі завдання: визначення обсягу та джерел фінансових ресурсів, їх розподіл між сферою виробництва та послуг; максимально мобілізувати внутрішні фінансові ресурси та зменшити видатки для усунення дефіциту, стимулювання зросту виробництва і підвищення його ефективності; поліпшення якості та конкурентоспроможності продукції; пов'язувати головні параметри фінансових планів з іншими показниками плану економічного і соціального розвитку, забезпечувати збалансованість видів ресурсів, стійкий фінансовий стан підприємств, господарських організацій; визначення фінансових взаємовідносин об'єднань і підприємств між собою та з фінансово-кредитною системою; виконання всіх стадій фінансового контролю за ефективним використанням державних матеріальних, трудових і фінансових ресурсів на всіх рівнях господарювання.

Васюренко О. [8, с. 30] вважає, що головним завданням фінансового планування є забезпечення стійкості орієнтації в отриманні оптимальних прибутків та самофінансування виробничо-технологічної діяльності, контроль кредитних, бюджетно-кошторисних, інвестиційних показників і витрат, стандартизації обліку в системі виробничого (операційного) та фінансового управління для досягнення внутрішньої збалансованості та динамічної рівноваги, спрямованої на забезпечення рентабельності виробничої діяльності.

Серед основних недоліків фінансового планування виділяють: непристосованість більшості облікових і звітних документів для фінансового аналізу; переважання витратного методу ціноутворення – не завжди проводиться аналіз беззбитковості продажів; відсутність можливості визначення потреби у фінансуванні діяльності підприємства через недоведення загальноекономічного планування до фінансового.

Слід зазначити, що в сучасних ринкових умовах діють фактори, що об'єднують використання фінансового планування на підприємствах, а саме:

1) високий ступінь невизначеності на українському ринку, пов'язаний з триваючими глобальними змінами у всіх сферах громадського життя;

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

- 2) відсутність ефективної діючої нормативно-правової бази в сфері внутрішньо-фірмового фінансового планування;
- 3) обмеженість фінансових можливостей для здійснення фінансових розробок в галузі планування на підприємствах;
- 4) недовіра керівників підприємств до методів та прийомів фінансового планування [8, с. 74].

Література

1. Слав'юк Р. А. Фінанси підприємства: навч. посіб. / Р. А. Слав'юк. – К.: ЦУЛ, 2002. – 323 с.
2. Гриньова В. М. Фінанси підприємств: Навч. посіб. / В. М. Гриньова, В. О. Коюда. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання-Прес, 2004. – 275 с.
3. Павлова Л. Н. Финансы предприятий. Учебник для вузов / Л. Н. Павлова. – М.: Финансы: ЮНИТИ, 1998. – 461 с.
4. Гринолл Э. Финансы и финансовое планирование для руководителей среднего звена: Пер. с англ. / Э. Гринолл. – М.: Финпресс, 1998. – 96 с.
5. Ковалева А. М. Финансы фирмы: учебник / А. М. Ковалева, М. Г. Лапуста, Л. Г. Скамай. – М.: ИНФРАМ, 2000. – 336 с.
6. Марцин В. С. Економічне регулювання ефективності господарської діяльності: Моногр. / В. С. Марцин; Нац. банк України, Львів. банк. ін-т. – Львів, 2005. – 491 с.
7. Партий Г. О. Фінанси підприємства: навч. посіб. / Г. О. Партий, А. Г. Загородній. – Л.: ЛБІ НБУ, 2003. – 132 с.
8. Васюренко О. Ціна кредитних ресурсів як ключова складова системи управління кредитним ризиком / О. Васюренко, В. Подчесова // Банківська справа. – 2008. – №1 – С. 30.

УДК 658.1:336.012.23

ЧУБАРЬ О. Г.

к.е.н., доцент

МІНКОВИЧ В. Т.

ст. викладач

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РИНОК FINTESН В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕШКОДИ РОЗВИТКУ

FinTech (фінтех) (від англ. «financial technology») означає застосування сучасних інноваційних технологій у фінансовому та банківському секторах; є основою для впровадження інновацій у світовій банківській системі, оскільки пропонує більш ефективні рішення у багатьох сферах послуг, зокрема: міжнародні платежі та грошові перекази,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>